

[Margrete Auken]

ophævelsen er det jo snarere – af de gamle beskyttelseslinjer væk fra fredningsnævnene. Noget tyder på, at Fredningsstyrelsen og nu altså Vedstyrelsen, som har den, ikke er det allerbedste sted at anbringe det. Jeg tror, at vi af hensyn til åbenhed, folkelighed og eventuelt også muligheden for at passe på naturen skulle prøve at få dem tilbage til fredningsnævnene. Det er noget af det, jeg synes vi skal undersøge nøjere.

Endelig var jeg meget glad for at høre, at fru Dorte Bennedsen også mente, at vi skulle have fat i de private skove i forbindelse med denne lovgivning. Det er helt mystisk, at de private skove har en særstilling. Det bør nok være sådan, at der gælder omtrent de samme regler for de private skove, som gælder for de offentlige.

Det er faktisk svært at sige til folk, at de skal gå ud i naturen, fordi de har så godt af det, og det er sundt, og dér ligger alle vore marker og skove osv., for hvis man ikke har en vis herre til oldemor eller er udstyret med særlig kyndig vejledning og spejderkort og det hele, så sidder man gang på gang fast. Derfor ville det være godt, hvis man kunne komme ind i skovene.

Vi synes faktisk også i SF, at man bør gøre det lettere at færdes i vores landbrugsområder. Jeg mener ikke, man som molboerne skal vade ind over kornmarkerne, men det var måske ikke helt tosset, hvis man en gang imellem kunne komme til at krydse igennem et markskel uden fare eller frygt, vil jeg snarere sige, for i reglen har der vel ikke været fare for at få diverse vrede bondemænd i hovedet, som undervejs kan nå at få trampet lige så meget ned.

Det er altså noget af det, vi vil prøve at få ind. Om det skal være i fredningsloven eller – nok snarere – i lovforslag nr. L 214, kan vi se på, men vi er glade for også, at L 214 hægtes på dette spil nu, sådan at vi faktisk får nogle endda rigtig gode instrumenter til at kunne passe på vores land; det er betydelig mere i overensstemmelse med de tanker, der er i marginaljordsstrategien, og som vi tidligere har været i stand til.

Vi er også glade for, at de fire formål er sideordnede, som ministeren siger i sin skriftlige fremsættelse.

Jeg vil bruge den sidste del af min taletid til at erindre om, at vi under skovlovsbehandlingen sagde, at det var lidt farligt at have hele den store skovtilplantning liggende næsten uden planlægning. Derfor mener vi, at den planlæg-

ningsbestemmelse – eller jeg havde nær sagt mangel på planlægningsbestemmelse – der er i lovforslag nr. L 214, skal laves om, sådan at vi får bedre hånd i hanke med det.

Disse værdier, skov, landskab osv., er svære at håndtere i private beskrivelser. Det var nok bedst, om samfundet overtog ansvaret for at forvalte disse meget langsigtede værdier. Det gælder naturligvis først og fremmest skovene, for de kaster langsomt af sig, og man kan i en betrængt situation fristes til at gå lidt rask til dem. Det er her, vi koncentrerer hovedarbejdet for vores vedkommende i forbindelse med lovforslag nr. L 214 med at få en betydelig bedre planlægning ind og i forlængelse af den også en bedre prioritering af de økonomiske midler, der er sat af. Vi synes, ministeren håndterer det udvalg, der skal tage sig af denne sag, alt for beskedent. Det er helt underligt, at det nærmest er beskrevet ved alt det, det ikke må. Vi synes, i betragtning af at det kun er et rådgivende udvalg, det er langt mere fornøjeligt at skrive om alle de gode ting, det skal tage fat på. Vi vil gøre vores til, at det bliver et godt redskab.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg kan over for hr. Gade bekræfte, at han ikke har meget ansvar i Markedsudvalget. Det er fuldstændig korrekt. Det hører til sjældenhederne, at vi overhovedet får et mandat fra hr. Gade. Derimod får vi mange advarsler fra hr. Gade, og en advarsel om det, vi vedtager i EF, ekstensiveringsordningen og set-aside-ordningen, har vi også lige fået nu.

Hr. Gade og hans parti vil pålægge landbruget den ene tvangsudgift efter den anden: brede bræmmer osv. Vi siger: Lad dog EF være med til at finansiere noget af det, for vi har samtidig et økonomisk ansvar over for disse ting. Det ansvar tager vi bl.a. også i Markedsudvalget, hvorimod SF siger nej, og det kan vi glimrende finansiere, vi kan bare pålægge landbruget en gødningsafgift i stedet for. Vi siger: Lad dog EF være med til det, og derfor tror jeg også, vi får noget fornuftigt ud af det.

Jeg synes også, det kommer tydeligt frem i fru Margrete Aukens indlæg. Privatisering elsker SF ikke. Alt, hvad der er privat, skal gøres offentligt. Nu skal man også til at trampe, som fru Margrete Auken sagde, ad markskel, helst inde i kornmarkerne. Hvor skal de sølle fasan-